922/13

Den 28. august 2013 blev i sag nr. 84.296:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

AIG Europe
Osvald Helmuths Vej 4
Atrium C, 3.sal
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i AIG Europe. Hun klager over selskabets afvisning af dækning for et ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren den 28/2 2006 beskadigede højre knæ, da hun stødte ind i en stolpe. Den 12/1 2012 vurderede Arbejdsskadestyrelsen, at klageren havde pådraget sig et varigt mén på 8 %. Klageren anmeldte skaden til selskabet den 23/7 2012.

Selskabet afviste dækning for varigt mén med henvisning til, at sagen er forældet.

Af journal-notat af 21/9 2007 fra privat lægeklinik fremgår bl.a.:

"I	spinal analgesi
foretages	artroscopia gen. dxt.
	resectio plica synovitalis
	reviso menisci med. informatio.

Stabilt knæ, ant. lat. indstik. Med. arbejdsportal.
od oversigt i leddet.
Stor irriteret med. patellar plica reseceres.
Patella sporer pænt og brusken er pæn.
Fortil på den vægtbærende del af med. femurcondyl er der en 1½ cm i diameter stor bruskskade, formodentlig er det her jernstammen har ramt.
Ingen steder synlig knogle, revideres med shaver og inforeres med Steadmann pins.
Med. menisk ca. midtpå randflosset formodentlig som følge af slidtage fra den uregelmæssige brusk, revideres med tang og shaver.

Intercondylært 2 naturlige korsbånd, pæne forhold i lat. ledkammer."

Af erklæring fra speciallæge i ortopædkirurgi fra den 3/12 2011 fremgår bl.a.:

"**Resume og konklusion:**
55-årig væsentligst rask kvinde, som under arbejde støder højre knæ og herved pådrager sig dyb brusklæsion på mediale femurkondyl. - Skaden volder trods artroskopisk debridering og mikrofrakturering (a.m. Steadman) gener i form af smerter og nedsat funktion. Der findes bl.a. ømhed og let skurren i knæet sv.t. læsionen.

[Klageren] oplyser, at knæet på undersøgelsesdagen er bedre, end det ville være i slutningen af arbejdsugen.

Laesio traumatica (osteo)chondralis genu dextri *(dyb bruskskade i hø. knæ)*

Der er fuld sammenhæng mellem skade, gener og kliniske fund.

Der er ikke yderligere behandlingsmuligheder. Generne kan muligvis i et vist omfang reduceres ved en mere stringent smertebehandling. På længere sigt må forventes en forværring, særligt henset det knæbelastende arbejde. Eventuel senere proteseoperation, evt. som hemiprotese er ikke usandsynlig."

I Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af den 12/1 2012 hedder det bl.a.:

"Sagens oplysninger
I anmeldelsen står, at du under sit arbejde som operatør for … [firma] kom til skade den 28. februar 2006.

Da du skulle hælde nogle tabletter på en maskine kom du til at støde dit knæ ind i en stolpe. Du fik herefter stærke smerter og kunne ikke bukke benet.
…
Begrundelse
Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn, fordi skadens følger ikke er nævnt i vores vejledende méntabel.

Du har pådraget dig en dyb bruskskade i højre knæ med gener i form af smerter og nedsat funktion. Der er fundet ømhed og let skurren i knæet ved bevægelse svarende til læsionen. Der er let muskelsvind af lår på 49 cm på højre side, modsat venstre som blev målt til 50 cm. Knæets omfang blev målt til 41 cm på højre side, modsat venstre side, der blev målt til 40 cm. Bevægeligheden er målt fra -5 til 135 grader (normalt 140 cm).

Vi har fastsat dit mén til 8 procent."

Klageren har i klageskemaet dateret den 20/3 2013 bl.a. anført:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Afslag på erstatning med henvisning til forældelsesregler.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Sagen optages til behandling m.h.p. erstatning."

3. 84.296

Selskabet har i brev af den 25/4 2013 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"**SAGSFREMSTILLING:**
Vi modtog den 23. juli 2012 anmeldelse af hændelse sket den 28. februar 2006. Klager gik ind i en jernstolpe og beskadigede højre knæ.

Der blev foretaget arthroskopi på … privatklinik den 21. september 2007, hvor diagnosen blev stillet.

Ifølge Forsikringsaftaleloven § 29 er et krav forældet to år efter udgangen af det kalenderår, hvor man fik kendskab til kravet og til at det er forfaldet.

At få kendskab til kravet vil sige, at man er bekendt med, at en skade har medført varige følger.

Ifølge Forældelseslovens § 3 er et krav forældet 3 år fra skadedatoen.

Klager var bekendt med skadens følger ved arthroskopien den 21. september 2007, hvorfor kravet senest var forældet den 31. december 2009.

FORSIKRINGSTEKNISK PROBLEMSTILLING:
Krav til ulykkesforsikringen skal i henhold til Forældelseslovens § 3 rettes til selskabet senest 3 år fra skadedatoen.
…
Endvidere skal et krav ifølge Forsikringsaftalelovens § 29 rettes senest to år efter udgangen af det kalenderår, hvor man fik kendskab til kravet og til at det er forfaldet.

Da vi først modtager anmeldelsen fra Klager den 23. juli 2012 er kravet ikke anmeldt rettidigt.

KONKLUSION:
Vi fastholder, at kravet er for sent anmeldt.

Klager var bekendt med skaden/følgerne den 21. september 2007, hvorfor kravet skulle have været anmeldt til os senest den 31. december 2009.

Vi modtog først anmeldelse af skaden den 23. juli 2012."

Klageren har i brev af den 11/5 2013 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Jeg blev opereret i mit knæ d. 21-09-2007 men har hverken fået oplyst mundligt eller skriftlig at skaden ville medføre varige følger. Det er først senere at jeg får smerter og kontakter min egen læge, jeg får åbnet sagen i arbejdsskadestyrelsen d. 14-06-2011 og jeg får først min 8 % mén grad at vide d. 12-01-2012 da jeg har været til undersøgelse hos specialist på … Hospital.

Jeg mener ikke at jeg kan indberette skaden før at jeg har fået den anerkendt som en arbejdsskade med mén på 8 % og det er først i 2012."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1. Forsikringens omfang**

4. 84.296

Forsikringen dækker ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.
…
12. Erstatning ved invaliditet
Hvis et ulykkestilfælde medfører et varigt mén på mindst 5%, udbetales méngradserstatning, der fastsættes så snart ulykkestilfældets endelige følger kan bestemmes."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af parternes indlæg og de fremlagte bilag, herunder de lægelige oplysninger, finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren senest i 2007 har haft et sådant kendskab til følgerne efter hændelsen den 28/2 2006, at forældelsesfristen må regnes fra dette tidspunkt.

Nævnet finder herefter, at klagerens eventuelle krav mod selskabet er forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 23/7 2012, jf. såvel den tidligere som den nugældende § 29 i forsikringsaftaleloven. Nævnet kan således ikke kritisere selskabets afgørelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført, findes ikke at kunne føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Kim Sparlund